

Сапфо та її учні слухають гру Алкея на кіфарі на острові Лесбос. Становище жінок у грецьких містах турецького узбережжя було значно кращим, ніж в Афінах. В Іонії, Мілеті та Ефесі поклонялися богині родючості Деметрі та богині полювання Артеміді. На північ від Іонії розташований острів Лесбос, де в VII ст. до н. е. жила філософ і поетеса Сапфо. Вона заснувала школу для молодих жінок, де вивчали поезію, музику і танці. Школа була розташована на березі моря в її саду. Картина Лоуренса Альма-Тадема, 1881 р.

Сієста. Джон Вільям Годвард залюбки зображав людей узбережжя античної Іонії. На картині жінка грає на авлосі, або подвійному гобої. Цей дерев'яний духовий інструмент був невід'ємною частиною елегій, тужливих величальних поезій, для виконання яких потрібні музикант і співець. Вірші, як правило, ставали піснями про кохання. Їх присвячували богам вина Діонісу. Вважалося, що авлос сповнює святкові гуляння збудженою еротичною атмосферою. Мімнерм з міста Смірна писав застільну поезію, проте його пам'ятають завдяки любовним віршам на честь дівчини Нанно, що грала на авлосі.

Найвідоміша у всесвітній історії жінка Александрії Клеопатра VII Філопатор. Померла в 30 р. до н. е. Остання правителька династії Птолемеїв. Картина Александра Кабанеля 1887 р. живописно зображає не тільки розкіш двору Птолемеїв, а й жорстокість Клеопатри. На картині вона випробовує отрути на засуджених на смерть в'язнях. Птолемеї правили Єгиптом безперервно протягом 335 років. Перші Птолемеї були ліберальними, проте рід швидко прийшов у занепад.

Один із найгеніальніших винахідників античності, Архімед, можливо, на ранньому етапі своєї діяльності навчався в Александрії і листувався з Ератосфеном, завідувачем Александрійської бібліотеки.

Гру під назвою *chaturanga*, що була древнім попередником шахів, винайшли в Індії за часів династії Гуптів, в V ст. н. е. Назва означає чотири дивізії армії (солдати, кавалерія, слони і колісниця). В індійській версії фігура королеви була радником (*mantri*), а фігура офіцера – слоном (*gaja*). Спочатку гру *chaturanga* («чотири роди») використовували як модель армії Маур'їв.

Ашока, правитель Паталіпутри та Індії, у 250 р. до н. е. спорудив у Вайшалі, на місці останньої проповіді Будди, колону з капітеллю у вигляді лева. Шокований колосальною кількістю жертв у війні з державою Калінга, Ашока прийняв буддизм і почав проповідувати ідеали миру, які у вигляді його настанов були висічені на скелях і колонах по всій Індії. (Фото: mself/Wikimedia Commons)

Картина Ханса Зацки «Арабські ночі». Жителі Багдада зустрічались у власних садах, які прикрашали павільйонами, шатрами та килимами. Стежки в садах простигалися серед ароматних трав, троянд і квітучих апельсинових дерев. Танцюристи, співці та поети, чоловіки та жінки, також долучалися до свята.

Шехерезада рятувалася від вироку психопатичного каліфа, розповідаючи йому казки протягом тисячі і однієї ночі. На картині Едуарда Ріхтера звертають на себе увагу театральна поза Шехерезади, східні тканини і кольори. Одягнена в оксамит і коштовності Шехерезада, втомлена і задумлива, розмірковує над новою історією для наступної ночі. Багато історій «Тисячі і однієї ночі» відбувались у Багдаді часів халіфа Гаруна аль-Рашида. (Ілюстрація: The Athenaeum)

Картина художника Ма Юаня зображає прогулянку весняною стежкою. Район Ханчжоу славився своїми художниками. Такі художники, як Ся Гуй і Ма Юань, увічнили красу Ханчжоу в багатьох своїх творах. Пейзажний живопис, квіти, дерева і птахи були найпопулярнішими темами за часів династії Сун. Тогочасний живопис досі не має собі рівних. Художники створювали такі картини, з якими глядачі ототожнювали себе, відчуваючи, ніби вони є частиною пейзажу. Художники Південної Сун стали відомими також завдяки своїм мініатюрам і особливим прийомам роботи з пензлем.

«Весна» («*La Primavera*») – картина флорентійського художника Сандро Боттічеллі, 1478 р. На ній зображено богиню Венеру у весняному саду посеред інших міфологічних персонажів. Картину було створено на замовлення Лоренцо ді П'єрфранческо де Медічі. Спочатку полотно висіло над диваном у його будинку. Лоренцо також замовив Боттічеллі такі роботи, як «Народження Венери» та «Паллада і Кентавр».

Картина Мухаммеда Касіма створена у традиціях перських мініатюр, однак у ній помітний європейський вплив. За своїм еротичним відтінком картина є типовим прикладом мистецтва Ісфахана за часів династії Сефевідів. На картинах інших художників також зображені молоді чоловіки і жінки, що залицяються одне до одного, нюхають польові квіти, п'ють разом каву або вино.

На південному боці центральної площі Ісфахана *Мейдан Нахш-е Джехан* знаходиться відома мечеть Імама, чия бірюзова брама, з двома високими мінаретами, прикрашена вражаюче красивою каліграфією. (Фото: Антон Іванов/Shutterstock)

Для картини «Астроном» Яна Вермера (1668), можливо, позував Антоні ван Левенгук, який побудував власний мікроскоп і відкрив сперматозоїди людини.

Голландські художники залюбки зображали звичайне життя. Уродженець Амстердама Гендрік Аверкамп став відомим завдяки своїм зимовим пейзажам, де прості люди каталися на ковзанах і грали в ігри на льоду. (Ілюстрація: Ibiblio)

Чайна-таун у Сан-Франциско є найбільшим у світі місцем проживання китайського населення поза межами Азії. Більш ніж одна п'ята населення Сан-Франциско китайського походження. (Фото: Shutterstock)

Афіша концерту в Сан-Франциско, на якій у повній гармонії об'єдналися реклама індійської філософії, біт-поезії та рок-музики. (Фото: Гарві В. Коен/Wikimedia Commons)